

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 30/19

Luxemburg, 14 maart 2019

Arrest in zaak C-557/17

Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie / Y.Z. e.a.

Wanneer verblijfsvergunningen uit hoofde van gezinshereniging zijn verleend op basis van vervalste documenten, kunnen die vergunningen en ook de status van langdurig ingezetene worden ingetrokken, zelfs als de houders ervan niet op de hoogte waren van de fraude

Wat verblijfsvergunningen uit hoofde van gezinshereniging betreft, dienen de nationale instanties echter vooraf een geïndividualiseerd onderzoek te doen naar de situatie van de betrokken gezinsleden

In 2001 is Y.Z., die de Chinese nationaliteit heeft, in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd voor Nederland in verband met zijn gestelde werkzaamheden als manager van een vennootschap. In 2002 hebben zijn echtgenote (de moeder) en hun minderjarige zoon, die ook de Chinese nationaliteit hebben, verblijfsvergunningen gekregen voor die lidstaat in het kader van gezinshereniging. In 2006 zijn de moeder en de zoon in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning als langdurig ingezetene.

In 2014 heeft de Nederlandse Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie de aan Y.Z. verleende verblijfsvergunningen met terugwerkende kracht ingetrokken, op grond dat het door hem gestelde dienstverband een schijnconstructie was omdat de vennootschap waarbij hij in dienst was, geen activiteiten ontplooid. Die vergunningen waren dus op frauduleuze wijze verkregen. Daarnaast heeft de Staatssecretaris ook de verblijfsvergunningen die in het kader van gezinshereniging aan de moeder en de zoon waren verleend alsmede de aan hen verleende verblijfsvergunningen langdurig ingezetene met terugwerkende kracht ingetrokken, aangezien zij op frauduleuze wijze waren verkregen. Zij waren namelijk verleend op grond van frauduleuze werkgeversverklaringen van Y.Z. Volgens de Staatssecretaris is het niet relevant of de moeder en de zoon op de hoogte waren van de door Y.Z. gepleegde fraude en van het feit dat zijn werkgeversverklaringen frauduleus waren.

In het kader van het door Y.Z., de moeder en de zoon ingestelde beroep vraagt de Raad van State (Nederland) zich af of de Staatssecretaris de aan de moeder en de zoon krachtens de richtlijn inzake gezinshereniging¹ verleende verblijfsvergunningen en voorts de aan hen krachtens de richtlijn betreffende de status van langdurig ingezetenen² verleende verblijfsvergunningen langdurig ingezetene rechtsgeldig kon intrekken, hoewel zij niet op de hoogte waren van de frauduleuze handelingen van Y.Z. In die omstandigheden heeft de Raad van State vragen aan het Hof voorgelegd.

In zijn arrest van vandaag herhaalt het Hof om te beginnen dat **de lidstaten in beginsel, overeenkomstig de richtlijn inzake gezinshereniging, de verblijfstitel van gezinsleden van een onderdaan van een derde land (de gezinshereniger) mogen intrekken zodra vervalste documenten zijn overgelegd of fraude is gepleegd ter verkrijging van die titel.**³ Het Hof verduidelijkt in dat verband dat **de richtlijn de persoon die deze documenten heeft verstrekt of**

¹ Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PB 2003, L 251, blz. 12).

² Richtlijn 2003/109/EG van de Raad van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetene onderdanen van derde landen (PB 2004, L 16, blz. 44).

³ Artikel 16, lid 2, onder a).

gebruikt of die deze fraude heeft gepleegd niet identificeert, noch vereist dat de betrokken gezinsleden ervan op de hoogte waren.

Het Hof meent dat deze uitlegging wordt bevestigd gelet op het centrale belang van de gezinshereniger in het bij de richtlijn ingestelde stelsel en gelet op de doelstelling ervan om de integratie van gezinsherenigers in de lidstaten te bevorderen door voor hen een gezinsleven mogelijk te maken dankzij gezinshereniging. Uit die doelstelling en uit een lezing van die richtlijn in haar geheel volgt immers dat het verblijfsrecht van de gezinsleden, zolang zij geen autonoom verblijfsrecht hebben, een van het recht van de gezinshereniger afgeleid recht is, dat is bestemd om de integratie van die gezinshereniger te bevorderen. In die omstandigheden moet een lidstaat de mogelijkheid hebben te oordelen dat de door de gezinshereniger gepleegde fraude gevolgen heeft voor het proces van gezinshereniging in zijn geheel, in het bijzonder voor het afgeleide verblijfsrecht van de gezinsleden van die gezinshereniger, en op basis daarvan de verblijfstitels van die gezinsleden kunnen intrekken, ook al waren de gezinsleden niet op de hoogte van de fraude. Dit geldt des te meer wanneer de fraude de rechtmatigheid van het verblijfsrecht van de gezinshereniger aantast, zoals in dit geval.

Het Hof benadrukt echter dat de intrekking van aan gezinsleden verleende verblijfstitels niet automatisch kan plaatsvinden. Zo moeten de nationale instanties de situatie van het betrokken gezinslid vooraf individueel onderzoeken en daarbij alle in het geding zijnde belangen in aanmerking nemen. Voorts moeten de maatregelen tot intrekking van die titels in overeenstemming zijn met de grondrechten, met name met **het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven.**

Zo moeten de nationale bevoegde instanties in dit geval onder meer rekening houden met de duur van het verblijf van de moeder en de zoon in Nederland, met de leeftijd waarop de zoon in die lidstaat is aangekomen en met de eventuele omstandigheid dat hij daar is opgegroeid en opgeleid, alsook met het bestaan van familiebanden, economische, culturele en sociale banden van de moeder en de zoon met en in die lidstaat. Zij moeten ook dergelijke eventuele banden van de moeder en de zoon met en in hun land van herkomst in aanmerking nemen, wat moet worden nagegaan aan de hand van omstandigheden zoals, onder meer, het hebben van familie in dat land, reis- of verblijfsperioden die in dat land zijn doorgebracht of de mate waarin de taal van dat land wordt beheerst. De instanties moeten ook rekening houden met de omstandigheid dat de moeder en de zoon in dit geval niet zelf verantwoordelijk zijn voor de door Y.Z. gepleegde fraude en dat zij daarvan niet op de hoogte waren. Het is aan de Raad van State om na te gaan of de intrekking van de aan de moeder en de zoon verleende verblijfstitels in het licht van die overwegingen gerechtvaardigd is.

Wat vervolgens de **status van langdurig ingezetene** aangaat, herinnert het Hof eraan dat de **richtlijn betreffende die ingezetenen bepaalt dat deze status niet langer mag worden behouden indien wordt vastgesteld dat die status op frauduleuze wijze is verkregen⁴. De richtlijn identificeert evenwel niet de persoon die de fraude heeft gepleegd en verlangt evenmin dat de betrokken statushouder ervan op de hoogte was.**

Gelet op de uitgebreide rechten die aan de status van langdurig ingezetene zijn verbonden, is het volgens het Hof van belang dat de lidstaten fraude op een efficiënte manier kunnen bestrijden door die status in te trekken als hij op fraude berust. Zo heeft niemand het recht op handhaving van de rechten die hij door middel van fraude op grond van de richtlijn betreffende de status van langdurig ingezetenen heeft verworven, ongeacht of die fraude door hemzelf is gepleegd en ongeacht of hij daarvan op de hoogte is. De doorslaggevende factor is namelijk dat die rechten zijn verworven als gevolg van fraude. Het Hof leidt daaruit af dat **een onderdaan van een derde land de status van langdurig ingezetene verliest wanneer vaststaat dat hij die status heeft verworven op basis van vervalste documenten, zelfs als die onderdaan niet op de hoogte was van het frauduleuze karakter van die documenten.**

---

⁴ Artikel 9, lid 1, onder a).

Het Hof verduidelijkt evenwel dat het verlies van de status van langdurig ingezetene voor die onderdaan niet automatisch leidt tot verlies van het verblijfsrecht in de ontvangende lidstaat op grond waarvan hij die status heeft verkregen. Als de betrokkenen de status van langdurig ingezetene hebben verworven op basis van een verblijfsrecht dat is verleend op grond van de richtlijn gezinshereniging, zoals in dit geval, staat het aan de verwijzende rechter om vooraf, op grond van een geïndividualiseerd onderzoek van hun situatie, waarbij een evenwichtige en redelijke beoordeling van alle in het geding zijnde belangen wordt verricht, na te gaan of deze personen, overeenkomstig die richtlijn, de verblijfstitel moeten behouden die krachtens die richtlijn aan hen was toegekend.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170